

PROGRAM MŠÍ SVATÝCH A POBOŽNOSTÍ

3.12. 1.neděle adventní, mše svatá v 8 hodin PL,
svěcení adventních věnců
8.12. Slavnost Neposkvrněného početí Panny Marie,
mše svatá v 16 hodin PL
10.12 2. neděle adventní, mše svatá v 8 hodin CZ
16.12 zpovědní den od 14 hodin, budou i cizí kněží , v 16 hodin mše svatá
17.12. 3.neděle adventní— Gaudete, mše svatá v 8 hodin PL
21.12. a 23.12. po mši svaté bude možnost odnést si Betlémské světlo,
svíčky nebo lucerničky si doneste s sebou.
24.12. 4. neděle adventní, mše svatá v 8 hodin CZ
24.12. Štědrý den - Vigilie Narození Páně - slavnostní půlnoční mše
ve 24 hodin CZ
25.12. Slavnost NAROZENÍ PÁNĚ , slavnostní mše svatá v 8 hodin PL
26.12. **Svátek sv. Štěpána - prvomučedníka, mše svatá v 8 hodin CZ**
28.12. Svátek svatých Betlémských dětí, mučedníků , mše svatá v 7.30 hodin PL
31.12. Svátek Svaté rodiny, mše svatá v 8 hodin PL, slavnostní Te Deum v 16
hodin na poděkování za uplynulý rok a s prosbami o Boží pomoc do no-
vého roku CZ
1.1. Slavnost Matky Boží, Panny Marie, Nový rok
mše svatá v 8 hodin CZ, odpoledne v 16 hodin mše svatá PL
6.1. Slavnost Zjevení Páně - Tři králové - mše svatá v 16 hodin PL,
při mši svaté svěcení vody , kadidla a křídý
7.1. Svátek Křtu Páně - mše svatá v 8 hodin CZ
- liturgické ukončení doby vánoční, výzdoba a zpěv koled může být do 2.2.
14.1. 2.neděle v mezidobí, mše svatá v 8 hodin PL
21.1. 3.neděle v mezidobí, Neděle Slova Božího, mše svatá v 8 hod.CZ
28.1. 4. neděle v mezidobí, mše svatá v 8 hodin PL
2.2. Svátek Uvedení Páně do chrámu - Hromnice,
mše svatá v 16 hodin CZ, svěcení svíček

ADVENT A VÁNOCE 2023

Římskokatolická farnost Albrechtice

Přišel jsem k vám, přijďte vy za mnou..

Přejeme všem požehnané svátky vánoční
a Boží ochranu v roce 2024

VŠE, CO POTŘEBUJEŠ, JE LÁSKA...

V jednom vánočním kázání řekl papež Benedikt XVI. : „Když Ježíš přišel na svět, neměl nic. Doslova nic, žádné materiální zázemí. Ale i když přišel na svět ve velmi chudém prostředí, měl všechno, co potřeboval. Měl totiž lásku. Tu dostal od svých rodičů Marie a Josefa. Lze být zámožným, mít všeho dostatek, ale pokud člověk neobdrží lásku, nikdy nebude plně šťastný.“ Když vidíme těžké chvíle a dramata roztrhaných rodin, opuštěných dětí, těžké chvíle samotných lidí - tak všechny tyto situace spojuje jediné—velké volání po lásce. Takové volání právě odráží nejhlubší smysl vánočních svátků.

All You Need Is Love – Vše, co potřebuješ, je láska se koneckonců zpívá i v jedné známé písni. Narození Páně nám vlastně předkládá tuto pravdu. Narození Ježíše byla historická událost před více jak 2 tisíci lety, v konkrétních podmínkách a situaci. Důležité je ale uvědomit si, že Narození Páně se děje při mši svaté na oltářích v celém světě každý den! Svátost oltární je důkazem živé a pravdivé přítomnosti Božího Syna! Vědomí tohoto máme mít i po Vánocích, každý den.

GDY ŚWIATY SIĘ NAM ROZSYPUJĄ ...

Wielu dziś woła, że świąt, który znamy, na naszych oczach się rozpada. Myśliciele obwieszczają koniec historii, katastrofę dotychczasowego świata, karmią nasze lęki. I w takiej aurze my słuchamy orędzia: „Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga, i Bogiem było Słowo. Ono było na początku u Boga. Wszystko przez Nie się stało”. Nie tylko słuchamy, ale głęboko w to wierzymy. Wiemy, że pośród nas („Emmanuel” znaczy „Bóg z nami”) jest Ten, który stworzył mgławice, galaktyki, niebo i ziemię. Owszem, w żłobie leży Dziecko. Ale paradoks polega na tym, że gdy patrzysz w twarz Dziecięciu, widzisz jednocześnie Twarz Tajemnicy silniejszej od wszelkich ludzkich kryzysów i lęków. Paradoks polega na tym, że gdy Matka bierze w ramiona to bezbronne Dziecko, jednocześnie cały kosmos jest przytulany do Boskiego Serca tego Dziecięcia. I właśnie w tym przytuleniu jest dla nas nadzieja.

Gdy rozpadają nam się ludzkie świąty, jesteśmy w rękach Tego, który wszechświat trzyma w istnieniu. Słowo stało się ciałem, bo Bogu przecież o człowieka chodzi: bogatego, biednego, chorego, zdrowego, starego i młodego. Leżące na sianie betlejemskiej szopy Dziecko swoją bezbronną obecnością wydaje się wołać: Nie uciekajmy od człowieka w jakąś wydumaną, sztuczną odhumanizowaną nierealność... Drogą człowieka jest człowiek, bo Bóg wybrał tę drogę. Janowy hymn o Słowie, które stało się ciałem, opowiada o paradoksie chrześcijaństwa. Nie pozwala zakleszczyć się jedynie w tym, co ludzkie (bo Bóg się narodził). Jednocześnie nie pozwala od tego, co ludzkie, uciec (bo Bóg stał się człowiekiem). Owszem, do wyrażenia „Bóg stał się człowiekiem” jesteśmy przyzwyczajeni. Ale te święta są po to, by przejąć się tym na nowo – do głębi, tak mocno, by zgięło się kolano. By serce zaczęło się modlić do Boga, a ręce zajęły się człowiekiem.

SV. PAVEL—BEZ LÁSKY NEJSEM NIC...

Hymnus O lásce k bližnímu a o Boží lásce k nám podle 1 Kor, 13:

Kdybych mluvil v jazycích lidí i andělů, bez lásky je to jen dunění zvonu, řinčení činelů. Kdybych uměl prorokovat, rozuměl všem tajemstvím, měl všechno poznání a víru, že bych i hory přenášel, bez lásky nejsem nic. Kdybych rozdal vše, co mám, kdybych dal i vlastní tělo, abych se proslavil, pak bez lásky je mi to k ničemu.

Láska je trpělivá, je laskavá, láska nezávidí, láska se nevychloubá ani nepovyšuje. Láska není hrubá, nehledá svůj prospěch, není vznětlivá, nepočítá křivdy. Láska není škodolibá, ale raduje se z pravdy. Láska všechno snáší, všemu věří, vždycky doufá, všechno vydrží.. Láska nikdy neskončí.

Boží láska - ta zůstává navždy. Proroctví – ta zaniknou, jazyky – ty umlknou, poznání – to pomine. Nyní jen z části poznáváme a jen z části prorokujeme. Dokud jsem byl dítě, mluvil jsem jako dítě, myslel jsem jako dítě, měl jsem dětské názory; když jsem však dospěl, s dětinskými věcmi jsem se rozloučil. Teď vše vidím jen jako v zrcadle, nejasně, ale potom vše uvidím jasně a zřetelně tváří v tvář Bohu. Nyní poznávám věci jenom nedokonale, potom poznám dokonale, podobně, jak (Bůh) poznává mne. Do té doby nám zůstává víra, naděje a láska, ale největší z nich je láska.

JAK DOBŘE JE BÝT ČLOVĚKEM

Mnoho lidí se neustále potýká s problémem akceptace vlastního života. Pořád se srovnávají s jinými, pořád si musí něco dokazovat, žijí v neustálých obavách. Lidé často žijí ve vnitřním boji sami se sebou. Vidí jen to, co jim chybí, ne to, co mají. Vánoce pak ještě zesílí tyto pocity. Tak to často bývá. Jak se říká, „cenu zdraví si uvědomíš, až když jej ztratíš...”

Život se pak zdá strašně těžkým, ale přece každý život je darem nesmírné hodnoty. Na betlémské scénérii je to vidět nejzřetelněji. Zastavme se a nechejme na sebe svítit záři z Betléma, v pláči Narozeného z betlémské jeskyně odhalíme v jednom - Boha i člověka. Nikdo není úplně sám.

FELIETON / TABLICZKA SUMIENIA: CO JEST RODZINĄ

Pan Jezus nie musiał być dzieckiem. Mógł spłynąć z obłoków na ognistym rydwanie już jako dorosły człowiek. Mógł pojawić się po prostu między ludźmi i nic nie mówić o swoim pochodzeniu. A skoro już Bóg zdecydował, że Jego Syn będzie dzieckiem zrodzonym z ludzkiej matki, to po co mu był Józef? Ale Maryja mogła na przykład przed porodem owdowieć. Najwyraźniej jednak Bóg chciał, żeby Jego Syna wychowywała nie tylko matka. Tym samym wskazał na rodzinę jako najważniejsze miejsce dorastania człowieka. Gdyby ktoś miał wątpliwości, co to jest rodzina, niech zajrzy do betlejemskiej stajenki. Nie ma tam kolebeczki, poduszeczki, pampersów ani dodatków socjalnych. Ale jest kobieta i dziecko, i jest mężczyzna.